

Sygn. akt IX Ka 53/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Marzena Polak (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Walenta

SO Mirosław Wiśniewski

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 roku

sprawy **A. Ś.** – oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 26 listopada 2013 roku sygn. akt VIII K 1323/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, iż z podstawy prawnej skazania eliminuje art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, zaś z podstawy prawnej wymiaru kary eliminuje art. 11 § 3 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państw.

Sygn. akt IX Ka 53/14

UZASADNIENIE

A. Ś. został oskarżony o to, że w dniu 25 sierpnia 2012 r. w T. przy ul. (...) kierował pojazdem m-ki F. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie godz. 18:34 wynik 1,02 mg/l, II badanie o godz. 18.49 wynik 1,02 mg/l, III badanie godz. 18:53 wynik 1,08 mg/l, IV badanie godz. 18.55 wynik 1,00 mg/l będąc uprzednio karanym za czyn z art. 178 a§1 kk oraz nie stosując się przy tym do orzeczonych wyroków Sądu Rejonowego w T.sygn.. (...) zakazu kierowania pojazdami obowiązującego od dnia 24.03.2011r. do dnia 24.03.2016 r. oraz sygn. akt (...)zakazu kierowania pojazdami obowiązującego od dnia 10.06.2011r. do dnia 10.06.2014 r.

- tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIII K 1323/13, uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. za winnego popełnienia występku z art. 178a § 1 i § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to, w myśl art. 11 § 3 kk, na mocy art. 178a § 4 kk, wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet, na mocy art. 63 § 1 kk, okres zatrzymania od 25 sierpnia 2013 roku do dnia 26 sierpnia 2013 roku, to jest jeden dzień.

Na mocy art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 lat.

Zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczania opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze oskarżyciel publiczny**, zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 244 kk i art. 11 § 2 kk poprzez powielenie błędu prokuratora i uznanie, że pomiędzy art. 178a § 4 kk, a art. 244 kk zachodzi kumulatywny zbieg przepisów w rozumieniu art. 11 § 2 kk, a w konsekwencji niesłuszne przyjęcie, że oskarżony popełnił występki z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk zamiast z art. 178a § 4 kk.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie art. 244 kk z podstawy prawnej skazania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Aprobując w całości przyjęte za podstawę zaskarżonego wyroku ustalenia faktyczne, stwierdzić należy, że prokurator trafnie zakwestionował prawną ocenę zachowania oskarżonego. Uznając A. Ś., który prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, naruszając zakaz prowadzenia takich pojazdów orzeczony w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, za winnego popełnienia jednego czynu kwalifikowanego kumulatywnie z art. 178a § 1 i 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, sąd orzekający faktycznie dopuścił się obrazy prawa materialnego. Sąd odwoławczy w pełni podziela nie budzący kontrowersji w doktrynie pogląd, który spotkał się również z pełną akceptacją w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że pomiędzy art. 178a § 4 kk, a art. 244 kk zachodzi nie kumulatywny, lecz pomijalny zbieg przepisów.

Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu wyeliminował art. 244 kk oraz art. 11 § 2 kk, a z podstawy prawnej wymiaru kary art. 11 § 3 kk.

Zmiana ta, z uwagi na swój charakter, nie miała żadnego wpływu na ocenę okoliczności przekładających się na określenie wymiaru kary.

Zastrzeżeń nie budzą pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyroku.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.